

Rb. Antwerpen (afd. Antwerpen) (burg.) (AFi4e k.) nr. 16/3659/A, 9 oktober 2017 (rolnr : 16/3659/A)

onuitg.
Fiscale overige
Samenvatting niet beschikbaar.

Inzake:

eisende partij

- persoonlijk aanwezig en bijgestaan ter zitting door Mr. Bongaerts loco Mr. BEYENS DIRK, advocaat, kantoorhoudende te 2610 WILRIJK (ANTWERPEN), Jules Moretuslei 374/376,

TEGEN:

STAD **

verwerende partij

- vertegenwoordigd ter zitting door Mr. T. Huyghe loco Mr. VAN DER STRATEN PATRICK, advocaat, kantoorhoudende te 2018 ANTWERPEN 1, Mechelsesteenweg 120 bus 4.

Gelet op de stukken in het dossier van de rechtspleging waaronder:

- Het verzoekschrift neergelegd ter griffie op 27 juni 2016;
- de synthesebesluiten namens eisende partij, neergelegd op 9 mei 2017;
- de synthesebesluiten namens verwerende partij, neergelegd op 26 juni 2017;
- de stukken van partijen.

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Gehoord de partijen in hun middelen en besluiten, ontwikkeld in de Nederlandse taal ter terechtzitting van 11 september 2017.

Stad ** heeft voor (onder meer te dezen) aanslagjaar 2015 reglement ter belasting op (de) afgifte van uitbatingsvergunningen en erop aansluitend een jaarlijkse heffing op het hebben van een uitbatingsvergunning.

Eiser deed op 15 juli 2006 aanvraag tot een uitbatingsvergunning voor een nachtwinkel (**), **.

De aanvraag sloot aan op het Politiereglement inzake o.m.nachtwinkels.

Op 23 augustus 2006 werd een voorlopige vergunning verleend.

Op 15 oktober 2007 werd na controle de (uitbatings)vergunning bekrachtigd.

Op 14 augustus 2015 werd aanslag artikel 15/304386 gevestigd (voor jaarlijkse heffing van 1.500,00 EUR).

Daarvan werd op 19 augustus 2015 aanslagbiljet verzonden.

Bezwaarschrift door eiser zelf (23 oktober 2015) en daarna door een raadsman (27 oktober 2015) geschiedde bij het College van Burgemeester en Schepenen.

Het bezwaaronderzoek kende z'n verloop.

Het College besliste op 4 maart 2016 tot afwijzing ten gronde.

De beslissing werd aangezegd bij aangetekende brieven van 31 maart 2016 aan eiser en aan zijn raadsman.

Raadsman legde op 27 juni 2016 verzoekschrift op tegenspraak neer ter griffie.

Afschrift van de beslissing is aan het geding inleidend verzoekschrift gehecht.

Toelaatbaarheid der rechtsvordering staat niet in betwisting, ook niet desnoods ambtshalve aan te voeren.

Ten gronde

1.

De belasting werd gevestigd op het hebben van een uitbatingsvergunning.

De belastbare toestand staat voor voorliggend aanslagjaar 2015 staat op zich niet in betwisting.

2.

Eiser stelt dat door de gevestigde aanslag de gelijkheid werd geschonden.

Dat kan te dezen niet het geval zijn, nu eiser voor de belasting valt onder een zelfde categorie als de andere winkels die een uitbatingsvergunning vereisen.

Hij deed indertijd aanvraag tot vergunning als nachtwinkel en verkreeg die en dat bleef bij voortduur zo.

Het oogmerk van de belasting bestaat niet alleen in het bekomen van inkomen maar ook in het inperken van o.m.de overlast die nachtwinkels bezorgen.

De categorie te belasten uitbatingen wordt opgenomen en verantwoord in een Besluit van 20 oktober 2014 inzake bedrijfsbelastingen (stuk 16 verweerder).

Het oogmerk bestaat vooreerst in verwerving van inkomsten (Besluit, blz.2).

Het oogmerk bestaat, daarnaast, in het tegengaan van overlast (blz.7) en ook het tegengaan van het imago-verlagend effect van o.m. nachtwinkels (blz.7).

Daaraan was een meting van de winkelstraten voorafgegaan (stuk 18 verw.).

De Wet van 10 november 2006 voorziet bovendien een bijzondere behandeling voor nachtwinkels (zie ook: Raad van State 27 november 2015, 233.050).

3.

De vrijheid van handel ((Wetb.Econ.Recht, art.II.3) belet niet het regelen van de uitoefening van die vrijheid, zonder ze daarbij essentieel te beknotten.

Er ligt hier geen algemeen verbod of kwantitatieve beperking voor.

Het is niet omdat verweerster de overlast en aanverwante door de heffing wil tegengaan, dat deze laatste een kwantitatieve beperking voor de nachtwinkels vormt.

De jaarlijkse heffing van 1.500,00 EUR, en alzo de bestreden aanslag, blijft dan binnen de perken en binnen redelijke verhouding.

4.

De bestreden aanslag vormt in het kader van de hoger uiteengezette gegevens geen regel van onbehoorlijk bestuur, vormt precies wél behoorlijk bestuur.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK

Rechtdoende op tegenspraak.

Alle andere en strijdige conclusies verwerpend.

Verklaart de rechtsvordering toelaatbaar, maar ongegrond,

Veroordeelt eiser tot de kosten,

Vereffent de kosten in hoofde van verweerster op 480,00 (vierhonderdtachtig) EUR bij wijze van wettelijk geïndexeerde rechtsplegingvergoeding.

Dit vonnis werd uitgesproken op negen oktober tweeduizend zeventien in openbare zitting van de Kamer AFi4, die samengesteld was uit:

L. Boeynaems, rechter,

M. Schoeters, griffier,

ARREST 300105513
mnrs12777737